

[Indenrigsministeren.]

være af politisk karakter; man taler endda om fidusvalg o. lign. Af min redegørelse her vil det forhåbentlig fremgå, at afgørelsen er fuldtud sagligt begrundet, og jeg kan forsikre det ærede medlem, at jeg, såfremt det havde været det konservative folkeparti, der havde manglet nogle få stemmer i at opnå et mandat, og forholdene iøvrigt havde ligget som i nærværende tilfælde, ville have truffet ganske den samme afgørelse.

Boeck-Hansen: Jeg takker for de givne oplysninger; jeg kan nu ikke se, at de er fyldestgørende. Jeg tror, der er sket store fejl derovre, men det sker der vist ofte. Men jeg tænkte nok, at indenrigsministeren ville lægge al skylden på valgbestyrelsen. Så skal der altså være omvalg, men under den samme valgbestyrelse. Er det ikke noget i retning af smeden og bageren? Det er i hvert fald en alvorlig bebrejdelse mod det af socialdemokratiet ledede valg, og pinligt må det være for borgmesteren at få en sådan bebrejdelse herfra.

Jeg tror, at hvis forretningsordenen gav os lov til at diskutere denne sag lidt mere, endte det såmænd med, at den højtærede minister og jeg blev enige om, at de trænger til et nyt bystyre i Randers. Nå, det kommer nu nok.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Boeck-Hansen* til ministeren for offentlige arbejder.

Hvornår agter ministeren at lade de farlige vejsving og „nåleøjer“, som statsbanerne har ødelagt de danske landeveje med, omlægge? Her er jo spørgsmål om livsfare.

Boeck-Hansen: Dette spørgsmål rettes stadig til ministeren for offentlige arbejder — jeg har gjort det før. Det angår disse vanskelige, livsfarlige sving, som statsbanerne har belemret landevejene med, og jeg spørger den højtærede minister, om man dog ikke snart tænker på at rette disse sving. Jeg ved, at den nuværende regering med megen omhu tænker på sine medmenneskers ve og vel — jeg tænker på arbejderbeskyttelsesloven; derfor går jeg også ud fra, at den vil søge at beskytte de vejfarende mod ulykker i så høj grad som vel muligt. Jeg ved godt, at de vanskelige sving, som statsbanerne har påført vejene, måske ikke kan lægges statsbanerne til last; det er vel nok en kongelig kommissarius, navnlig i Jylland, der ikke har forstået at se på tingene, det er

ikke alting, der kan klares med jura i denne verden. Men svingene er der jo, og der burde gøres noget ved dem meget hurtigt. Man kan selvfølgelig ikke få rettet svingene lige omgående, men det, man kan gøre i øjeblikket, er bl. a. at værne de vejfarende så godt som muligt f. eks. med det moderne autoværn, som er af dansk oprindelse, men indført mange steder i udlandet, og som i allerhøjeste grad formindsker faren ved svingene. De vejsten, der står i vejsvingene, og som vi jo allesammen kender, minder mig mere om gravsten. Det er en forfærdelig ulykke, hvis man rammer en sådan sten. Disse vejsving og underkøringer, som statsbanerne har belemret hovedvejene med, bør der gøres noget ved og det hurtigt, hvis det virkelig er ministeriets mening, at man skal beskytte sine medmenneskers liv og helse, så godt som man formår.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg kunne svare det ærede medlem meget kort ved at sige, at forandringer sker, når der stilles de nødvendige midler til rådighed for disse formål og materialsituationen tillader gennemførelsen af den slags arbejder. For 20 år siden gennemførtes en lov om sikring af færdslen ved vejkrydsninger samt krydsninger mellem veje og jernbaner. Der er gennem årene foretaget adskillige forbedringer ved de dengang eksisterende viadukter. Noget andet er, at der til disse formål kun er afsat 2 mill. kr. årlig af motorpengene. Dette håber jeg vil blive rettet ved en ændring af den nugældende lov, som må komme inden længe, og som vil give den finansielle baggrund for udførelsen af disse arbejder.

Jeg må afvise, at statsbanerne har ødelagt de danske landeveje. Det ærede medlem tænker formentlig ved sin hårde dom på de viadukter, der har afbrudt de lige vejlinier, for at man kan passere banen i et sving; vi kender dem godt allesammen. Men jeg gør opmærksom på, at de fleste af disse viadukter er anlagt på et tidspunkt, da man ikke regnede med biltrafik i et omfang, som vi kender det i dag, og derfor frembød de dengang ikke fare for færdslen, der hovedsagelig bestod af hestekøretøjer. Derfor synes jeg ikke, man med nogen ret kan bebrejde statsbanerne disse anlæg. At disse gamle viadukter i dag danner nåleøjer, som det ærede medlem kalder dem, er de fleste steder forårsaget af, at vejene er gjort bredere, siden viadukterne blev anlagt, og dette har statsbanerne heller ikke ansvar for.

Boeck-Hansen: Jeg takker den højtærede minister for det håb, han påny har vakt i